

மலையாளச் சிறுகதைகளில் அறிவியல் புனைவுகள்

த.தேவகி

இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப்பள்ளி

தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

Floramary1991@gmail.com

முன்னுரை

அறிவியல் கருத்துக்களை அடிப்படையாகவோ பின்புலமாகவோ கொண்டு கற்பனையுடன் ஆக்கப்படும் படைப்புக்களை அறிவியல் புனைவு என்பர். “கனவுகளும் கற்பனைகளும் இல்லையென்றால் கவலைகள் மனிதனை தின்று விடும்” இது மிகவும் அற்புதமான பழமொழி. அறிவியல் முன்னேற்றம் மற்றும் அறிவியல் சித்தாந்தங்களைத் தன் ஒரு பாகமாகவோ அல்லது கதைக்கருவின் பின்புலமாகவோ கொண்டது புனைகதையாகும். எதிர்காலத்தை பற்றிய கனவுகளே ஒரு மனிதனை உத்வேகத்துடன் வாழ்வில் போராட வைக்கின்றது. அவரவர் சிந்தனையில் தோன்றுகிற கற்பனைகளே மனிதனுக்கு பல நேரங்களில் நன்மையாகவும் தீமையாகவும் முடிகிறது.

கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், கவிதை, எனப் பல வடிவங்களில் அறிவியல் படைப்புகள் இருக்கலாம். எதிர்காலத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்டதாக, விண்வெணிப் பயணம், வேற்றுக்கிரக வாசிகள், இயல்பு கடந்த நிகழ்வுகள் நடைபெறுவதாக அறிவியல் புனைகதைகள் அமையும். கற்பனைகளுக்கு செயல் வடிவம் கொடுக்க முயன்றதன் விழைவே இன்று பல அரிய அறிவியல் மற்றும் இலக்கிய கண்டுபிடிப்புகள் நம் முன் இருக்கின்றன. இதுபோன்ற அறிவியல் செய்திகள் மலையாள மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தேர்ந்தெடுத்த மலையாள சிறுகதைகள் என்ற தொகுப்பு பத்தொன்பது சிறுகதைகளை உள்ளடக்கியது. ஏ.எம். சாலன் என்பவரால் தமிழாக்கம் செய்யப்பெற்றது. அதில் இ.பி.ஸ்ரீகுமார் என்பவர் எழுதிய சிறுகதை கண்ணீர் பசு என்பதாகும். சிறுகதையில் அறிவியல் செய்திகளை புனைவுகளோடு சொல்லியிருக்கிறார்.

புனைவுகளின் அமைப்பு

பொதுவாக புனைவுகளை எழுதும்போது எழுத்தாளர் அறுதியான தீர்மானத்துடன் எழுதுவது கலைத்தன்மை அடையாமல் போவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம். வரலாற்று புனைவிற்கும் அறிவியல் புனைவிற்கும் ஓர் ஒற்றுமை உண்டு. இரண்டிலும் எழுத்தாளன் ஒரு கருத்தை பின்தொடர்வது அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையில் அறிவியல் புனைவு ஒரு கற்பனையான சூழலில் என்ன நிகழும். எப்படியிருக்கும் எனும் கேள்வியாகவே உதிக்கும். அறிவியல் புனைவு 'what if' எனும் கேள்வியை பின் தொடர்ந்து உருவாவது என சுருக்கமாக சொல்லலாம். கற்பனையின் ஆற்றலே அறிவியல் புனைவின் மிக முக்கிய கூறு எனலாம்.

அறிவியல் புனைவின் மீது மைய இலக்கிய போக்கு முன்வைக்கும் விமர்சனம் என்பது துவக்க நிலையில் வாசகனுக்கு அதன் முதற்கோள் (hypothesis) அளிக்கும்

ஆச்சரியத்திற்கு அப்பால் எதையும் அளிப்பதில்லை என்பதே. அறிவியல் புனைவோ, மிகு புனைவோ அது இலக்கியமாக ஆவது வாழ்வைப் பற்றிய பார்வைகளை அளித்து, அறக்கேள்விகளை எழுப்பி, மெய்யியல் விசாரணையாக பரிணமிக்கும்போது மட்டுமே.

“அறிவியல் புனைகதை என்பது அறிவியலிலும் சமுதாயத்திலும் ஏற்படும் மாறுதல்களைத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள புனைகதை வகையாகும். நிலையான அறிவியல் வாய்ப்பாடுகளுக்கு எதிரான அறிவாராய்ச்சி விரிவாக்கம், புலனாய்வு, பெருமாற்றம் ஆகியவற்றை அது கூறுகிறது. நிலையான வாய்ப்பாட்டை விடுத்து மாறுதலுக்கு இடமளிப்பதாயும், இயற்கையுடன் இயைந்ததாயும் இருக்கக் கூடிய கண்ணோட்டத்தை உருவாக்குவது இப்புனைகதை வகையின் நோக்கம்”¹ என்கிறார் மணவை முஸ்தபா.

“அறிவியல் புனைகதைகள் கனவுகளோ, கற்பனைகளோ மட்டுமில்லை. கூர்ந்து கவனித்தால் எதிர்காலத்தில் இப்படியும் நடக்கக் கூடும் என்ற தீர்க்க தரிசனம் இருக்கும்”² என்று மாலனும், “சென்றகால, நிகழ்கால, வருங்கால உலகங்கள், நாகரிகங்கள் குறித்தும், விண்வெளி, காலவெளிப் பயணங்கள் குறித்தும், இயற்கை விபரீதங்களான கிரகங்களின் மோதல்கள் குறித்தும் அறிவியல் தொழில்நுட்ப அடிப்படைகளோடு எழுதப்பெறுவது அறிவியல் புனைகதை”³ என்று சிற்பியும், “அறிவியல் சிறுகதைகள் நடைமுறை உலகில் நிலவும் விதிகளை மாற்றியமைக்கும் சுதந்திரத்தை நமக்கு அளிக்கின்றன. ஆனால் நடைமுறை விதிகளை மாற்றி அமைத்துப் படைக்கப்படும் உலகில் இன்றைய உலகத்தின் அடையாளங்களை முழுவதுமாக மாற்றக் கூடியது”⁴ என்று சுஜாதாவும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து அறிவியல் புனைகதைகளின் நோக்கம் புலப்படுகிறது. அதாவது, அறிவியல் புனைகதைகளில் காணப்படும் கற்பனைகள் பிற்காலத்தில் நிகழக் கூடிய வல்லமை கொண்டதாகவும், கடந்த காலப் பதிவுகளுடன் வருங்கால அறிவியல் முன்னேற்றங்களை அறிவியல் புனைகதைகள் விவரிப்பதாகவும், கற்பனை, அறிவியல் விதிகளின் படி அமைய வேண்டியதில்லை. ஆனால் அறிவியல் புனைகதை எழுதுவதற்கும், வாசிப்பதற்கும் அடிப்படை அறிவியல் அறிவு தேவைப்படுவதாகவும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

புனைக்கதையின் நடை

“கூறுவோன் கதைக்குப் புறம்பானவனாகவிருத்தல், கதையைக் கூறும்பொழுது ஒவ்வொன்றையும் ஆராய்ந்து, அவை பற்றி அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவித்துக் கூறலாம். நிகழ்ச்சிகள் சம்பந்தமாகக் கூறுவோனுக்குத் தோன்றும் சிந்தனைகளையும் உணர்ச்சிகளையும் கூறலாம். அன்றேல் புறநோக்காளனாக நின்றுக் கூறலாம். கூறகின்ற முறைமையே புனைகதையின் நடையாகும்”⁵ என்று அறிவியல் புனைகதையின் நடை எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகின்றார்.

சிறுகதை

ஒரு குடும்பத்தில் தாய், தந்தை, இரண்டு குழந்தைகளும் உள்ளனர். அவற்றில் குழந்தைகள் இருவருக்கும் தலை பெரிதாக நிமிர்ந்து பார்க்க முடியாது. மருத்துவர்கள் அவர்களை பரிசோதித்துவிட்டு இனிமேல் அவர்கள் உயிர்வாழமாட்டார்கள் என்று

கூறிவிட்டனர். அந்த குழந்தைகளின் இறப்பை அந்த குடும்பமே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க குழந்தைகளின் தந்தை கண்ணீர் சேகரிக்கும் நிறுவனத்தில் வேலை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். இதுபோன்ற தீராத வியாதிகளுக்கெல்லாம் அந்த நிறுவனத்தில் கண்ணீரைக் கொண்டு மருந்து தாயரிக்கும் செயல்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருந்தது.

(தேர்ந்தெடுத்த மலையாளச் சிறுகதைகள், (மொ.பெ), ப. 105)

கண்ணீரின் வகைகள்

கண்ணீர் சிந்துபவர்களைத் தேடி, அவர்களின் கண்களில் இயந்திரம் பொருத்த வேண்டும். கண்ணீர் நிரம்பியவுடன் அதை உரிய கம்பெனியில் சேர்த்தால் அதற்குரிய கூலியையும் கொடுப்பார்கள். கண்ணீரை பலவகையாக சேகரிக்க வேண்டும். அதனை அளப்பதற்கு மீட்டர் உண்டு. கண்ணீர் பலவகையாக பிரிக்கப்படுகிறது. கள்ளக் கண்ணீர், ஆனந்தக் கண்ணீர், புகை வீச்சின்போது வெளியாகும் கண்ணீர், இவற்றை எல்லாவற்றையும்விட இதயத்தின் அடிப்பாகத்திலிருந்து சந்தோஷத்தோடு வரும் கண்ணீர்க்கு மருத்துவ சக்தி அதிகம் உள்ளதாக நம்பினர். **(மேலது, ப. 109)**

நிறுவனத்தின் அதிகாரத் தோரணை

சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு மக்களிடம் கண்ணீர் வற்றிவிட்டது. அதற்கு இன்னும் நீங்கள் அதிகமாக உழைக்கவேண்டும் என்று நிறுவனத்தின் மேலாளர் அனைவரிடமும் கூறினார். அதுமட்டுமில்லாமல் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு டார்கெட் கொடுத்து அதை நீங்கள் முடிக்கவில்லையென்றால் இந்த வேலையிலிருந்து உங்களை நீக்கி விடுவேன் என்று கூறினார். நமக்கு கண்ணீர் கொடுப்பவர்களை இங்கேயே அழைத்துவந்து அவர்களுக்கு பல வகையான செயல்களைச் செய்து உதாரணமாக சோகப்பாடல்கள் மூலம் கண்ணீரை வரவழைக்கலாம். இதுபோன்ற செயல்களில் ஈடுபடலாம் அவர்களை நாம் கண்ணீர் பசுக்கள் என்றே அழைக்கலாம். **(மேலது, ப. 110)** இந்த தலை பெரிதாக உள்ளவர்களின் தந்தைக்கும் அதேபோன்ற டார்கெட் தான் அனைத்து கண்ணீர் பசுக்களையும் அவன் சேகரித்துவிட்டான்.

மனைவியின் இரக்ககுணம்

இன்னும் ஒரு கண்ணீர் பசு அவனுக்கு கிடைக்கவில்லை என்று அவன் புலம்பிக்கொண்டிருக்கையில் அவனுடைய மனைவி நான் எத்தனையோ தடவை இந்த வீட்டில் அழுது என் கண்ணீரெல்லாம் வீணாகப்போகிறது. **(மேலது, ப. 111)** அந்த கடைசி கண்ணீர் பசுவாக என்னை சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள். நம் குழந்தைகளுக்கு மருந்தும் கிடைக்கும், நமக்கு பணமும் கிடைக்கும், உங்களின் டார்கெட்டை நீங்கள் முடித்துவிடலாம் என்று கூறினார். முதலில் வேண்டாமென்று மறுத்த கணவன் பின்னர் ஒப்புக்கொண்டான்.

கண்ணீர் பசுக்கள்

அந்த கண்ணீர் பசுக்களில் ஒன்றாக தன் மனைவி நிற்பதை கணவன் பார்க்கிறான். அந்த குழந்தைகளில் ஒருவன் தன் தலையை தூக்க முடியாத நிலையிலும், தன் பலம் முழுவதும் கொண்டு தன் தாயையைப் பார்க்கிறான். அவளுடை கண்ணீரை எடுப்பதற்காக

சிப்பாய் ஒருவர் உடைகளை மாற்றி கூட்டிச் செல்கிறார். அவள் இறுதியாக தன் கணவனையும் குழந்தைகளையும் பார்த்துவிட்டுச் செல்கிறாள். முதலில் வடியப்போகும் கண்ணீரை எதிர்பார்த்து அனைவரும் நிற்க, கண்ணீர் சேகரிக்கும் சீசாவில் வழிந்தது ரத்தக் கண்ணீராக இருந்தது (மேலது, பக்,112-113) என்று கதையை முடித்திருக்கின்றனர். அவளின் அர்பணிப்பு அங்கே வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

சமுதாய அமைப்பிலும் மனித உறவிலும் மாற்றங்கள் தோன்றி வளர்ந்து பெருகும் கால கட்டத்தில் வாழும் இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் உணர்வினைத் தாக்குவது புதிய சூழ்நிலையில் தோன்றும் மனித இன்னல்கள் அல்லது புதிய சூழ்நிலையால் ஏற்படும் நடைமுறையே ஆகும். இதுவே சிறுகதையின் கருவாக அமையும். குறிப்பிட்ட ஒரு சம்பவத்தில் மனித மனம் படும்பாட்டை அல்லது ஒரு பாத்திரம் இயங்குகின்ற முறைமையைக் குறிப்பதுவே சிறுகதை எனலாம்.

அறிவியல் புனைவுகளின் வளர்ச்சியை அறிவியல் வளர்ச்சியுடன் சேர்த்தே புரிந்து கொள்ள வேண்டும். அறிவியலின் எல்லைகள் விரிய விரிய சாத்தியங்களும் விரிந்தன. விடை காணமுடியாத புதிர் என இவ்வுலகில் ஏதுமில்லை எனும் அளவிற்கு அறிவியல் உச்சத்தை எட்டியது. அங்கிருந்து இன்று செயற்கை நுண்ணறிவு வரை அறிவியல் புனைகதை பெரும் பாய்ச்சலை நிகழ்த்தியுள்ளது. **அடிக்குறிப்புகள்**

1. மணவை முஸ்தபா, தமிழில் அறிவியல் படைப்பிலக்கியம், மணவை பதிப்பகம், சென்னை, பதினாறாம் பதிப்பு, 2001, ப.53.
2. மேலது, ப.13.
3. பூ. இந்துமதி, தமிழில் அறிவியல் நாவல்கள், வாசுதேவன் கண்ணன் வெளியீட்டகம், கோவை, 2005, ப.44.
4. சுஜாதா, விஞ்ஞானச் சிறுகதைகள், உயிர்மைப் பதிப்பகம், சென்னை, மூன்றாம் பதிப்பு, 2007, ப.11.
5. கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி, நாவலும் வாழ்க்கையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2013, ப.4.
6. தேர்ந்தெடுத்த மலையாளச் சிறுகதைகள், (மொ.பெ), ப. 105
7. மேலது, ப. 109
8. மேலது, ப. 110
9. மேலது, ப. 111
10. மேலது, பக்.112-113)

